

SZEBÉNYI ILDIKÓ

Homlokomra

*Csorgó olajcseppek
emlékeim
falán –*

*Hegyek sötét
gyomrában
megáll az idő,*

*kettészeli arcom,
nem is vagyok
már,*

*csak pillangók
szárnyán haldoklom,
mert megbabonázott
a jelen,
a lét,*

*és félbehajtott
az idő,*

*mikor a csillagok
homlokomra
feszültek –*

***Mikor a tank
tüzelni kezd***

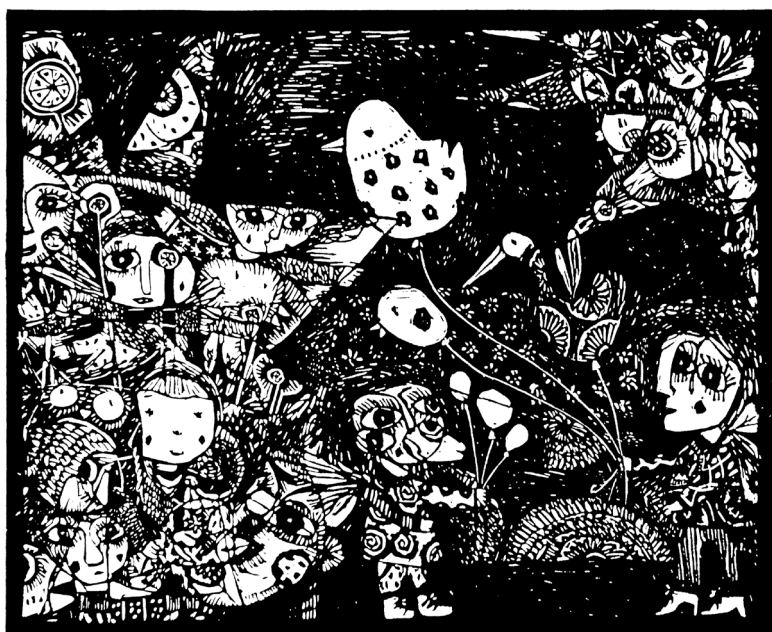
*Költők gyülekeznek
a puszta közepén.*

*Ingüket szél cibálja,
lábukon szakadt saru,
por, koszos vér –*

*Körbeállnak.
Tüzet gyűjtanak.*

*Füst gomolyog az
égre, riadt madarak
rebbenek szét.*

*Szél kigyózik a
tájban, csillog a homok,
a kavics,
Isten kigombolja kabátját,
megigazítja ruháját,
mikor a tank
tüzelni kezd –*

Nagy Katalin Matild: Majális, linómetszet (papír, 21 × 17,5 cm)